

‘कुन्ताः प्रविशन्ति’ । अनयोर्हि श्वेतादिभिः कुन्तादिमिश्राचेतनतया केवलैर्धावनप्रवेशनक्रिययोः कर्तृतयान्वयमलभमानैरेतत्सिद्धये आत्मसंबन्धिनोऽध्यादयः पुरुषादयश्चाक्षिप्यन्ते । पूर्वत्र प्रयोजनाभावाद्गुणः । उत्तरत्र तु कुन्तादीनामतिगहनत्वं प्रयोजनम् । अत्र च मुख्यार्थस्यात्मनोऽप्युपादानम् । लक्षणलक्षणायां तु परस्यैवोपलक्षणमित्यनयोर्भेदः । इयमेवाजहत्स्वार्थेत्युच्यते ॥

अर्पणं स्वस्य वाक्यार्थं परस्यान्वयसिद्धये ।

उपलक्षणहेतुत्वाद्वा लक्षणलक्षणा ॥ ७ ॥

योजयति—अनयोर्हीति । एतत्सिद्धये धावनप्रवेशनकर्तृत्वान्वयबोधाय । आत्मसंबन्धिन इति । यथायथं समवायिनः स्वसंयोगिनश्चेत्यर्थः । आक्षिप्यन्ते प्रत्याप्यन्ते । प्रयोजनं प्रयोजनीभूतज्ञानविषयः । एवमन्यत्रापि । अस्याः संज्ञान्तरमाह—इयमेवेति । अजहदत्यजन्स्वार्थो मुख्यार्थो यामिति विग्रहः । अत्र ‘श्वेतो धावति’ इत्युदाहरणं चिन्त्यम् । धावनानुकूलकृतिरूपस्य धावनकर्तृत्वस्याश्वसंबन्धेनापि श्वेतगुणेऽन्वयासंभवात् । न च ‘कुन्ताः प्रविशन्ति’ इत्यादौ यथा कुन्तस्याचेतनस्यापि पुरुषसंबन्धेन प्रवेशकर्तृत्वमुपचर्यते तथात्राप्यचेतनस्य धावनकर्तृत्वमौपचारिकमिति वाच्यम् । कुन्तस्य पुरुषसंबन्धोत्पन्नक्रियासंबन्धेनैव कर्तृत्वोपचारात् । प्रकृते तु श्वेतगुणस्याश्वसंबन्धेनापि क्रियासंबन्धासंभवात् । तस्मात्लक्षणलक्षणाया एतदुदाहरणम् । एवं च ‘श्वेतः शोभते’ ‘श्वेतं पश्यति’ इत्याद्येतदुदाहरणं बोध्यम् । अत्र श्वेतगुणविशिष्टाश्वस्य शोभादर्शनयोरन्वयस्तात्पर्यविषयः । यत्र शक्यस्योपाधेर्व्यक्तिव्यतिरिक्तप्रयोगरूपा रूढिरस्ति तत्र लक्षणयैवाविनाभूताया अपि व्यक्तेरुपस्थितिः न त्वाक्षेपेण । गवादिपदानां तु तादृशरूढेः प्रयोजनस्य चाभावाल्लक्षणाया असंभवादाक्षेपेणैव व्यक्तेरुपस्थापकत्वमित्यभिप्रायेणेदमुदाहरणमुपन्यस्तम् । ‘गुणे शुक्लादयः पुंसि गुणिलिङ्गास्तु तद्वति’ इति विशिष्टशक्तिवादिनां मते लक्षणात्र नास्तीत्यवधेयम् । लक्षणलक्षणमाह—अर्पणमिति । अत्रापि यथेत्यनुषज्यते, समभिव्याहृतपदार्थं मुख्यार्थमिन्नस्यैवान्वयबोधाय यथा वृत्त्या शब्देनैवात्मनोऽर्पणं मुख्यार्थमिन्नबोधेनोपयोगीकरणम् । एषा लक्षणलक्षणा स्यादिति संबन्धः । संज्ञाबीजमाह—उपलक्षणहेतुत्वादिति । वाक्यार्थान्वयिनो मुख्यार्थस्येतरव्यावृत्तिबोध उपलक्षणम् । ‘कलिङ्गः साहसिकः’ इत्यादौ वाक्यार्थं साहसादावन्वयिनो मुख्यार्थस्य देशविशेषादेः पञ्चालप्रभृतेर्व्यावृत्तिबोधो लक्षणयैव जायते’

1. अजहदिति । ज्ञानेन्द्रसरस्वतीचरणानु—‘जहत्त्वं पदं यं स जहत्स्वः, सोऽर्थो यस्यामिति बहुव्रीहिगमो बहुव्रीहिः’ इत्याहुः । स्वशब्दस्य सर्वनामत्वात्पूर्वनिपाते प्राप्ते भाव्यप्रयोगाद्वाजदन्तादित्वाद्वा न पूर्वनिपातः ॥